

PHILIPS, Gerard, theoloog, priester en senator (Sint-Truiden 29 april 1899 - Leuven 14 juli 1972). Na lagere en middelbare studie te Sint-Truiden promoveerde hij aan de Gregoriaanse universiteit te Rome tot doctor en magister in de godgeleerdheid. Hij werd er tevens tot priester gewijd. Philips doceerde achtereenvolgens aan het Klein Seminarie te Sint-Truiden (1925-'27) en het Groot Seminarie te Luik (1927-'44). In 1944 werd hij hoogleraar in de dogmatiek te Leuven (ging in 1969 op emeritaat). In 1937 werd hij benoemd tot kanunnik van de kathedraal van Luik en in 1955 tot huisprelaat van de paus. Van 1953 tot '68 was Philips gecoöpteerd lid van de senaat.

Voor de oorlog had hij als proost van het Limburgs Katholiek Vlaamsch Studentenverbond (in 1924 afgescheiden van het bestuur van het Leuvense Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond) een belangrijk aandeel in de totstandkoming en de uitbreiding van het Jeugdverbond voor Katholieke Actie (JVKA) in Limburg. Hij beschouwde de V.B., in cultuurflamingantische zin,

en Katholieke Actie als twee elementen die in de nieuwe JVKA-studentenorganisatie - hoofdzakelijk bestaande uit de oude studentenbonden - gelijkwaardig aan bod moesten komen. Dat bracht hem in conflict met enkele Vlaams-nationalistische plaatselijke studentenbonden, die hun ideologie niet wilden prijsgeven. Van 1934 af werd wel een aparte gowleiding voor de katholieke en de Vlaamse actie geïnstalleerd, maar op plaatselijk niveau bleef er één actie. Behalve organisator van het JVKA, waarvan hij in 1938 algemeen proost werd, was mgr. Philips ook promotor van het lekenapostolaat in ruimere zin.

Mgr. Philips behoorde tot de eerste generatie van Vlaamse theologen voor wie het gebruik van het Nederlands geen tintje van flamingantische manifestatie meer had, maar vanzelfsprekend was. In theologische kringen heeft hij een brede internationale bekendheid gekregen door zijn belangrijk werk tijdens het Tweede Vaticaans Concilie.

PAUL LEEMANS en LOUIS VOS